

Værdi, idet der ind under en og samme Toldfats falder de simpleste Nürnbergervarer og Genstande, som forarbejdes af Edelfsten og ædelt Metal. Man har ment, at det var aldeles ubilligt at fortolde disse Varer efter Vægt. Det samme gælder en Del Manufakturvarer, Guldtæpper og Tøjer til Guldtæpper, der beskattes med fra 13—52 pCt. af Værdien. Hvad en Del Manufakturvarer angaar, har man ment det rigtigt at indføre Værditold. Ligeledes har man ment det rigtigt at indføre delvis Værditold paa Tobak og Tobaksvarerogater. Hvad angaar Blade og Stillevarierer Tolden pr. Pund fra 5 Ore til 1 Kr. eller mere pr. Pund, og hvad angaar Cigarer, da koster undertiden 1 à 2 Cigarer ligesaa meget som 100 Stykker. Hvis man derfor vil have en nogenlunde retfærdig Beskatning, maa man der have en kombineret Vægt- og Værditold. Jeg skal ikke nævne flere Eksempler. Som man vil se, er Mindretallet meget bestemt i sine Forordringer paa dette Punkt. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) udtalte, at Striden om Vægt- og Værditolden ikke danner Skelnemærket mellem Flertal og Mindretal; det kom man nok ud over. Og det blev ogsaa udtalt af den højtærede Finansminister, at paa mange Omraader kunde Værditold være ønskelig, saaledes en kombineret Told paa Tobak. Jeg ser derfor ogsaa paa Forholdene med Haab om, at der kan opnaas Overenskomst om Spørgsmaalet Værdi- og Vægttold, idet man naturligvis, hvis der skal opnaas Overenskomst, maa slaa noget af paa begge Sider, maa se at enes ved gensidig Smødekommunen. Det næste Spørgsmaal er Bestyttelse og Frihandel. Det er jo det, der kommer til at danne Skelnemærket. Der blev sagt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, og det tror jeg ogsaa vil blive Tilfældet, at det vil blive det vanskeligste Spørgsmaal at komme ud over. Maa jeg i Anledning af, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Veth-Espensen) komme med nogle Berigtigelser angaaende Landbruget. Jeg skal strengt holde mig til de Punkter, som angaa Landbruget, og det kan ikke falde mig ind at følge det ærede Medlem i hele hans Udvikling og alle de Udtalelser, der vare baserede paa en mere eller mindre rigtig Forstaaelse af, hvad Kommissionens Flertal og Mindretal have opstillet. Naar han i Spidjen for sine Udtalelser fremførte den teoretiske Bemærkning: Vi maa se at blive økonomisk ligestillede, og det sker ikke ved Frihandel, men ved Bestyttelse, som er et Værn for den svage mod den stærke, og et Angreb paa

Kapitalen, forstaaer jeg ikke, hvorledes Bestyttelse kan være et saadant Værn. Man har Bestyttelse paa andre Omraader, f. Eks. Straffeloven, hvor den svage bliver beskyttet over for den stærke. Men paa dette Omraade forstaaer jeg ikke, at det er et Angreb paa Kapitalen. Jeg tror rigtignok, man kan gaa ud fra den bestemte Forudsætning, at Bestyttelsen er et Værn for Kapitalen, thi under Bestyttelsen kan Kapitalen udfolde sig og tage Magten fra den, der ikke har saa stor Kapital, hvorimod Dydigheden under Frihandelen kan udvikle sig og udfolde sin Virksomhed langt bedre end under Bestyttelsen. Det første Punkt, som det ærede Medlem nævnte, var Apotekervarer og kemiske Præparater, og her har man vedtaget at blive staaende ved den nuværende Told, rundet af opad fra 2 Sk. til 5 Ore. Det ærede Medlem kan saa ikke forstaa, at man har udvidet Toldfriheden for Kemikalier og kemiske Præparater derhen, at den ikke alene skal gælde for Landbruget, men ogsaa for Fiskeri, Industri og Haandværk. Jeg forstaaer nu ikke det ærede Medlem her, thi naar hans Princip er Ligeberettigelse, hvorfor skal de saa Landbruget have kemiske Præparater og Kemikalier frit, men Industri, Haandværk og Fiskeri ikke? Ifølge den nuværende Lov har Toldbestyrelsen Ret til at tilstaa Godtgørelse for kemiske Præparater, naar de blive anvendte til Gødningsstoffer, og nu have vi udvidet Forholdet saaledes, at Toldvæsenet ifølge § 3 o. ganske kan fritage kemiske Præparater og Kemikalier for Told, naar de anvendes, ikke alene i Landbrugets Tjeneste, men ogsaa i Industri, Fiskeri og Haandværk. Det forekommer mig at maatte være Ligeberettigelse. Den første Udtalelse, som det ærede Medlem fremkom med lige over for, hvad man er bleven enig om, var et Slag mod hans egen Teori. Det næste Punkt, det ærede Medlem omtalte, var Sikorierødder, som er et Raastof. Det beskattes med 1,5 Sk. pr. Pbd., og Flertallet foreslaar en Told af 2 Ore, medens Mindretallet foreslaar, at Sikorierødder skulle være toldfri, og det er under Hensyn hertil, at man foreslaar, at Kaffe og Sikorie skulle være toldfri. Tolden paa Sikorierødder, som den er, er i Forhold til Værdien meget høj, mindst 27 à 28 pCt. af Værdien, og det er godtgjort for Udvalget, at en saa høj Told som nu virker fuldstændig som et Indførselsforbud. Produktionen af friske Sikorierødder er nu aarlig 28 Mill. Pund, som, naar de blive tørrede, kun udgøre 7 Mill. Pund, men det aarlige Forbrug af Sikorierødder her i Landet, er kun 6 à 6½ Mill. Pund. Man producerer altsaa her i Landet mere end der forbruges, saa